

РЕШЕНИЕ

№ 40127

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **10017** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на "Междучасие Онлайн" ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н П., [жк], [улица], представлявано от М. Н. К.- управител, чрез адвокат Т. Н. Н., вписан в Софийска адвокатска колегия, с адрес на кантората: [населено място], [жк], [улица], ет. 7, ап. 21, срещу Решение № 1204 от 31.03.2025 г., постановено по АНД № 811/2025 г. по описа на СРС, 14 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 799622-F783280/29.11.2024 г., издадено от Ю. С. Г. - В. - Директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С.. С обжалваното постановление на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева на основание чл. 178 от ЗДДС за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

С жалбата се иска съдът след като се убедите в основателността на горепосочената фактическа обстановка и аргументи, да постановите решение, с което да отмени изцяло Решение № 1204 от 31.03.2025 г., постановено по АНД № 811/2025 г. по описа на СРС, 14 състав, както и да отмени изцяло Наказателно постановление № 799622- F783280/29.11.2024 г., издадено от Ю. С. Г. - В. - Директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № F783280/19.08.2024 г., съставен от Д. Г. И..

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – редовно призован, се представлява от юрк.Г., който оспорва жалбата. Моли за отхвърлянето ѝ, като съдът да постанови решение, с което да потвърди съдебния акт на СРС.

Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС и на издаденото НП.

Административен съд – София – град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 30.07.2024 г., била извършена проверка, възложена по реда на чл. 102 от ЗДДС с резолюция № 222692402592893/23.05.2024 г. за установяване на факти и обстоятелства за регистрация по ЗДДС. Свидетелят Д. Г. И. установила, че дружеството-жалбоподател, в качеството си на данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1 от ЗДДС не е подало заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок след изтичане на данъчния период, през който е достигнало облагаем оборот в размер на 100 000 лв. за период не по-дълъг от последните 12 месеца преди текущия месец. За резултатите от проверката е издаден Акт за регистрация по ЗДДС № 220422403447495/30.07.2024 г. Свидетелят Д. И. установила, че задълженото лице е реализирало облагаем оборот за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС за периода от 01.05.2022г. - 30.04.2023 г. в размер на 132 797,15 лв. и до възлагане на проверка за наличие на основания за регистрация на 27.07.24 г., не е подало заявление за регистрация по ЗДДС. Констатирано било закъснение от 449 /четиристотин четиридесет и девет/ дни, считано от 09.05.2023 г. до 30.07.2024 г.

Свидетелката Д. И. приела, че нарушението е извършено под формата на бездействие в [населено място], осъществено в законоустановения срок за подаването на Заявление за регистрация по ЗДДС, довършено на 09.05.2023 г.

Въз основа на така установеното, на 19.08.2024 г. свидетелката Д. И. на длъжност "главен инспектор по приходите" в Национална дирекция по приходите при Териториална дирекция С. съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН), в който приела, че деянието представлява нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, тъй като за периода 01.05.2022 г. - 30.04.2023 г. дружеството е реализирало облагаем оборот над 100 000 лева и е следвало да подаде заявление за регистрация до 09.05.2023 г.

АУАН е съставен в присъствието на свидетели на съставянето му и на представител на санкционираното лице, което е удостоверено с техните подписи. АУАН е връчен на жалбоподателя на същия ден - 19.08.2024 г. В акта не са посочени възражения, като такива са постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН, при пълна идентичност на описаното нарушение и приетата правна квалификация, било издадено обжалваното наказателно постановление 799622-F783280/29.11.2024 г. от директора на дирекция "Обслужване" при ТД НАП - С., с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева на основание чл. 178 от ЗДДС за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

Видно от представеното известие за доставяне, НП е връчено на жалбоподателя на 16.12.2024 г., като жалбата срещу него е подадена на 30.12.24г.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на свидетелката Д. И., като и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения

материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитирал изцяло, тъй като същите били непротиворечиви в своята цялост и изяснявали фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

Съдът кредитирал показанията на свидетелката Д. И., тъй като същите били непротиворечиви и достоверни, подкрепени от писмените доказателства по делото.

От представените писмени документи несъмнено се установило, че дружеството е данъчно задължено лице с облагаем доход над 100 000 лева за последните 12 месеца преди посочения в акта и НП срок за подаване на заявлението за регистрация. Съдът счел, че фактите по делото не са спорни между страните, доколкото жалбоподателят сам е представил справката за облагаем доход за съответния период. Чрез проста математическа операция по събиране на отчетените стойности на оборота за процесния период може да се изчисли облагаемия оборот за целия период.

Касационната инстанция, извършвайки служебна проверка, съобразно установените в АПК задължения, установи, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. На базата на събраните в производството по делото доказателства съдът е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, въз основа на които е стигнал до краен правен извод за неоснователност на жалбата. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Предвид седалището на дружеството няма основание да се приеме, че контролните органи са действали извън пределите на териториалната си компетентност.

Съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в действащата му към датата на деянието редакция (ДВ, бр. 58 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.), всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 100 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон.

Безспорно дружеството – "Междучасие Онлайн" ООД се явява данъчно задължено лице по смисъла с оглед на това, че има облагаем оборот за периода над 100 000 лева.

В акта и в НП е посочено, че периодът, в който се е формирал облагаемия оборот е от 01.05.2022 г. - 30.04.2023 г., като съответно срокът за подаване на заявлението за този облагаем период е до 08.05.2023 г., включително. Следователно, нарушението се счита за извършено чрез бездействие в деня, следващ деня на изтичане на законовия срок, т. е. на 09.05.2023 г.

В акта и в НП е отбелязано, че оборотът е достигнат и надхвърлен в периода 01.05.2022 г. - 30.04.2023 г., а от представените справки се установява, че месечния оборот на дружеството значително надхвърля лимита от 100 000 лева - с повече от 1/3. В настоящия случай, правилно е ангажирана отговорността на дружеството за неподаването на заявление за един конкретен отчетен период, за който са били налице предпоставките на 96, ал. 1 от ЗДДС (в редакцията действаща към момента на извършване на нарушението).

Дадената от наказващия орган правна квалификация на нарушението изцяло съвпада със словесното му описание, като правилно е определена и приложимата санкционна разпоредба.

Съставеният акт и издаденото НП вменяват на жалбоподателя извършване на нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС (в редакцията му преди изм. с ДВ, бр. 106 от 2023 г., в сила от 1.01.2025 г.), съобразно който всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 100 000 лева и повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по.

Дружеството-жалбоподател е данъчно задължено лице по смисъла на това, че има облагаем

оборот за периода над 100 000 лева. Тук е мястото да се посочи, че е неоснователно твърдението в жалбата, че дружеството попада в обхвата на нормите на чл. 41, т. 1 и 2 от ЗДДС, доколкото след представена справка в Публичния търговски регистър на интернет страницата на Агенция по вписванията се установи, че предмет на дейност на дружеството е следният - разработка на онлайн библиотеки от учебно съдържание за нуждите на дистанционните форми на обучение за деца и младежи; създаване и разпространение на творчески образователни продукти като видео уроци и лекции и разработване на специализирани образователни методики; организиране на курсове и други спомагателни дейности в областта на образованието, търговско представителство и всички други дейности незабранени от закона. Т.е. в посочения предмет на дейност никъде няма включени дейностите изчерпателно изброени в разпоредбите на чл. 41, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗДДС, поради което съдът приема, че санкционираното дружество не попада в тези изключения. Правилно е определена и формата на изпълнителното деяние - бездействие, изразяващо се в неподаване на искане за регистрация по ДДС. С бездействието си данъчно задълженото лице е осъществило състава на нарушение по чл. 178 ЗДДС, като правилно му е наложено административно наказание на основание.

Съгласно нормата на чл. 178 от ЗДДС, данъчно задължено по лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5 000 лв. В случая нарушител е данъчно задълженото лице, а именно санкционирания жалбоподател. Съдът намира, че размерът на санкцията е правилно индивидуализиран над нормативно установения минимум. Въпреки, че нарушението е първо по ред, следва да се вземе предвид, че искането е подадено с доста голямо закъснение, което е повече от една година. Наказващият орган е извършил правилна преценка на конкретните обстоятелства, смекчаващите и отегчаващите обстоятелства, при които е извършено нарушението. Единственото смекчаващо обстоятелство в случая е, че нарушението се явява първо за жалбоподателят. На следващо място, съдът взе предвид и значителния регистриран облагаем оборот на задълженото лице, като отчете, че поради забавянето на регистрацията си по ЗДДС не е внасяло данък в големи размери, което несъмнено е ощетило фиска.

Неоснователно е твърдението в жалбата, че дейността на дружеството попада в обхвата на нормите на чл. 41, т. 1 и/или 2 от ЗДДС, доколкото предмета на дейност на дружеството е - предоставяне на образователни услуги под формата на частни уроци по математика и български език от квалифицирани преподаватели, съответстващи на училищното образование. За да е налице освободена доставка по т. 1 следва задълженото лице да представлява субект по буква „а“ или по буква „б“ - институция в системата на предучилищното и училищното образование по ЗПУО, институция в системата на професионалното образование и обучение по Закона за професионалното образование и обучение, доставчик на обучение за придобиване на ключови компетентности, включени в списък, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта или културно-просветни или научни институции или висше училище по Закона за висшето образование. Не е налице и хипотезата по т.2, тъй като услугите, предоставяни от дружеството не представляват „частни уроци“, по смисъла на закона. Услугите се предоставят от името на дружеството, а не от преподавател за негова сметка и на негова отговорност, поради което разпоредбата на чл. 41, т. 2 от ЗДДС не е приложима. Съгласно чл. 132, параграф 1, буква й) от Директива 2006/112 освободени са частните уроци, давани от преподавателски кадри и съответстващи на училищното и университетското образование. За да бъдат определени като частни уроци, услугите по обучение следва да са предоставени от преподавателски кадри за тяхна сметка и на техен риск (т. 30 от решение по дело С-445/05 по тълкуване на чл. 13, А, параграф 1,

буква й) от Шеста директива). Затова, независимо, че извършва дейност, свързана с образованието, предоставяните услуги попадат в облагаемите с данък върху добавената стойност и формират облагаем оборот по чл. 96, ал.2 от ЗДДС. При установените обстоятелства правилно е преценено от районният съд, че са били налице основания за ангажиране отговорността на дружеството. Изцяло се споделят изводите на районния съд, че не се налице основания случаят да се квалифицира като маловажен, както и за правилната индивидуализация на наложеното наказание.

По тези съображения касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Воден от горното на основание чл.221, ал.2, пр.1 АПК, Административен съд София – град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1204 от 31.03.2025 г., постановено по АНД № 811/2025 г. по описа на СРС, 14 състав

ОСЪЖДА "Междучасие Онлайн" ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н П., [жк], [улица], представлявано от М. Н. К.- управител, да заплати на Териториалната дирекция на Национална агенция за приходите - С. сумата от 100 /сто/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване